

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 107. Legatio Gallorum ad Regem Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. A.C. 1489. questum expugnasse edoctus, ipse mense Februario hujus anni Turoniam versus exercitum suum duxit; ea res vehementer perculit Britones, eo quod Francorum potentiae resistendo impares essent; in his ergo angustiis deprehenso ultimam opem in Maximiliano quaerunt, eum rogantes, ut nova expeditione tentata, Gallorum copias distraheret; valuitque successus; Carolus enim Saveusius inter Maximiliani Duces haud infimus Audomaropolim occupat, Cordæo interea Hannoniae Comitum Flandris associandi sollicitudine distento; Britones quoque suas partes firmaturi foedus cum Anglo pangere moliantur, quem Gallis hostem maxime infestum fore noverant; a nullo enim alio Britannia potentiora sperare poterat auxilia.

§. CVII.

Legatio Gallorum ad Regem Angliae.

*Bacon. hist.
Henric.*

Hoc etiam foedus a Gallis in magni terroris omen acceptum est; quo circa Bellojoviensis Comitissa, quæ nuper Ducissa Borbonii salutata est, nihil non movit lapidem, ut Henricum VII. ad Gallorum partes pertraheret; priusquam vero victricia adversus Britones Gallorum arma forte Anglo invidiam excitarent, ad eundem Legatos de-

cre-

Sæcul. XV.
A.C.1489.

crevit, quibus injunctum, ut gratularentur Regi victoriam nuperrime partam, eumque veluti Amicum ac foederatum de Franciæ statu edocerent. lisdem quoque datum est negotium, ut quantocius de rebus Britanniae cum ipso conferrent. Igitur Lancastriam, ubi Henricus agebat, delati exponunt, Maximilianum Principem esse pecuniæ inopem, auxilio ac Subditorum fide destitutum, eumque a suis nec amatum, minus vero aestimatum; hunc igitur suis foederatis magno duntaxat oneri fore. Postea addebant, Carolum equidem Britanniam infestis armis fuisse aggressum, aut necessitate compulsum, eoquod Dux Regis adolescentia abusus, regiae stirpis Principes ab ejus obsequio avertere attentasset. His expositis Henricum officii memorem esse jubebant, enarrantes validam opem, quam eidem Francia cum proprio sui ipsius dispendio tulisset. Tandem concludunt, dicentes, minimum obsequii genus, quod Carolus sibi ab Anglorum benevolentia polliceretur, in eo fore situm, ut saltem neutri parti adhærerent: Regem vero Christianissimum, cum bellum in Britannia composuisset, ipsummet cum copiis suis in Italiam penetraturum, ut post matrimonium, cum Margarita Austriaca Romanorum Regis filia contractum, de-

Sæcul. XV. mum jura, quæ sibi in Neapolis regnum
 A.C. 1489. competere, armis vindicaret. Hisce
 Oratoribus speciatim in mandatis datum
 est, quatenus utrumque articulum de
 Regis connubio, ejusdemque in Italiam
 expeditione nominatim exponerent, eo
 consilio, ut Henrico suspicionem adime-
 rent, perinde ac si Carolus Britanniae
 Ducissæ nuptias expeteret.

§. CVIII.

*Responsum Angliæ Regis ad Orato-
res Gallos.*

Rex Angliæ, ne responsum præcipiti
 consilio daret, rem Senatoribus suis
Bacon. ibid. discutiendam proposuit, atque elapso
 aliquot dierum spacio Oratores ad allo-
 quium admisit, inquit: Maximas,
 quas possum, Regi vestro grates repen-
 do, quod ob prosperos armorum meo-
 rum successus commune gaudium testari
 voluerit. Ego pariter lætitiâ meam
 Gallis jungo propter victoriâ de Roma-
 norum Rege reportatâ. Postea sermo-
 nem convertens ad Britanniae bellum sub-
 junxit; non solum Regis vestri, sed eti-
 am Britanniae Ducis (hunc enim jam fa-
 ctis cessisse ignorabat) nunquam interitu-
 ram foveo memoriâ, eisque plusquam
 ceteris omnibus me obstrictum profiteor,
 proin grati animi legibus prohibitus, per-
 mittere